

[Ragnhild Andersen.]

vil efter forslaget også komme til at omfatte enker uden børn, hvis vilkår pludselig forringes. Det er en værdifuld ny bestemmelse. Noget tilsvarende kan siges om underholdshjælpen. Efter forslaget vil den fremtidig som særhjælp kunne ydes i kommunehjælps størrelse til alle enlige mødre, som er i trang enten på grund af børnepasning eller på grund af nedsat erhvervsevne. Det er også værdifuldt, at de kvinder, der har fået en sådan underholdshjælp til børnene, så længe disse var under 18 år, kan beholde underholdshjælpen efter det fyldte 45. år, dersom de stadig er i trang. Ved disse bestemmelser vedtagelse vil der nu kunne ydes hjælp til de økonomisk meget vanskeligt stillede enker og enlige mødre. Tilbage bliver imidlertid de mange enker og enlige mødre, som ved hvervsarbejde søger at klare dagen og vejen uden at modtage offentlig hjælp. Det er her, vi har det store flertal af enker og enlige mødre.

Ved de ny bestemmelser gives der mulighed for hjælp efter trangsgrænser, først og fremmest til dem, der økonomisk eller helbredsmæssigt set er de dårligst stillede — det erkender vi — men tilbage bliver de mange enker og enlige mødre, som har deres plads i erhvervslivet, og som også har deres økonomiske problemer at slås med, al den stund de ønsker at give deres børn en god og forsvarlig uddannelse og er alene om det.

Man kan i enkebetænkningen læse om disse enlige mødres besværligheder. Man kan i de sidste dages rapporter læse, at en læge, Vagn Christensen, har undersøgt problemet om børns sundhedstilstand, når de bor i dårlige boliger. Jeg vil gerne sige, at ifølge de oplysninger, vi fik i enkebetænkningen, bor en hel del af de enligt stillede mødre i dårlige boliger. Det gælder også dem, der går på arbejde, og som ikke får hjælp af det offentlige, at deres boligforhold er vanskelige. Jeg henleder opmærksomheden herpå, idet jeg mener, at det vil være rimeligt i forbindelse med de foreslåede ændringer at give alle enligt stillede mødre og enker, som har en indtægt, der ikke overstiger sygekassegrænsen, i hvert fald den ret, at de kan få børnebidrag forskudsvis udbetalt af det offentlige. Dertil sigter det ændringsforslag, som vi har

stillet til lovforslaget om offentlig forsorg. Der er kun det samme. Mit parti har begrundet det før. Det er lige så nødvendigt at få gennemført denne forbedring i dag, som det var, da vi drøftede sagen for et år siden, og jeg henviser til de bemærkninger, jeg fremsatte ved den lejlighed.

Jeg vil ligeledes henlede den højtærede socialministers opmærksomhed på, at der vil opstå et problem for mange af de enlige mødre og enker ved inkluderingen af eengangshjælpen i grundbeløbene. De, der hidtil har været berettiget til at få udbetalt bidrag af det offentlige, har også i de senere år fået 100 kr. i eengangshjælp til jul og de 2 gange 40 kr. udbetalt i forbindelse med ekstraordinær hjælp til rentemodtagerne. Jeg beder om, at man ikke ved fastsættelsen af lovbestemmelserne for de enlige mødre undlader at tage hensyn hertil, men sikrer, at de enlige mødre og enker ikke i fremtiden unddrages denne hjælp, som de har fået i de senere år. Jeg vil gerne have at vide, om socialministeren har tænkt på at sikre de enlige mødre, der her er tale om, og om han er klar til at sikre dem, at de ikke bliver ringere stillet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale mit partis ændringsforslag til dette lovforslag og anbefale lovforslagets gennemførelse som helhed.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14.

Mødet udsat kl. 12¹⁵.

Mødet genoptaget kl. 14.

Formanden: Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse:

„Statsministeriet.
København, den 21. juni 1956.

Under henvisning til § 7 i lov nr. 198 af 16. juli 1927 om vederlag og pension m. v. for ministre, jfr. lov nr. 403 af 12. juli 1946 og lov nr. 281 af 24. oktober 1953, skal jeg herved meddele, at for-